

тъй да се създаде една по-голѣма, по-силна българска държава, въ която да се побератъ повече българи и по-много български земи.

Рускиятъ царъ Александъръ II виждаше тежкото положение на българския народъ, но посѣветва българитѣ да стоятъ мирно, да не се оплакватъ, да не дигатъ бунтъ, защото великитѣ сили сега не искатъ нищо да промѣнятъ. Щѣло да дойде време, когато всичко ще се поправи, и българскиятъ народъ ще се събере въ една голѣма и силна държава. Единъ руски генералъ, на име генералъ Обручевъ, дойде въ България и въ Румелия съ поздравление отъ руския царъ и убеди българитѣ да се помиратъ и да приематъ новата наредба, като се надѣватъ на руския царъ, който не ще ги остави да паднатъ въ никаква опасностъ.

Българитѣ послушаха и започнаха своята мирна работа.

Дветѣ нови български държави се уреждатъ отдѣлно

Рускиятъ царъ бѣше изпратилъ княза Дондуковъ въ България, да помогне на народа да си изработи главенъ законъ, нареченъ *Конституция* и да си избере князь. И наистина, князь Дондуковъ свика едно голѣмо събрание отъ първенци българи въ старата българска столица Велико-Търново да изработи конституцията. Това стана между 22 февруарий и 28 априль 1879 година. Следъ туй князь Дондуковъ свика *Първо Велико народно събрание*, което избра за князь на България до животъ *Александра Батенбергъ*, роденъ въ Германия, но сродникъ на руския царски домъ.

Князь Александъръ бѣ младъ, 22-годишенъ. Той дойде въ Търново и даде клетва, че ще управлява съгласно закона.

Княжество България бѣ свободно, но по Берлинския договоръ то бѣ задължено да плаща данѣкъ на тур-